

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2014

Vyhlásené: 30.05.2014

Časová verzia predpisu účinná od: 30.05.2014

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

139

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí a európskych záležitostí Slovenskej republiky oznamuje, že 11. júna 2010 bol v Kampale prijatý Dodatok k Rímskemu štatútu Medzinárodného trestného súdu k zločinu agresie. Národná rada Slovenskej republiky s prijatím Dodatku k Rímskemu štatútu Medzinárodného trestného súdu k zločinu agresie vyslovila súhlas uznesením č. 1083 z 26. marca 2014 a rozhodla o tom, že ide o medzinárodnú zmluvu, ktorá má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky podpísal listinu o prijatí Dodatku k Rímskemu štatútu Medzinárodného trestného súdu k zločinu agresie 10. apríla 2014. Listina o prijatí Dodatku k Rímskemu štatútu Medzinárodného trestného súdu k zločinu agresie bola uložená u depozitára, ktorým je generálny tajomník Organizácie Spojených národov, 28. apríla 2014. Dodatok k Rímskemu štatútu Medzinárodného trestného súdu k zločinu agresie nadobudne platnosť pre Slovenskú republiku 28. apríla 2015 v súlade s článkom 121 ods. 5 Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu.

K oznámeniu č. 139
2014 Z. z.

**DODATOK RÍMSKEHO ŠTATÚTU MEDZINÁRODNÉHO TRESTNÉHO SÚDU K ZLOČINU
AGRESIE**

1. Ruší sa článok 5 ods. 2 Štatútu.
2. Za článok 8 Štatútu sa vkladá nasledujúci text:

**„Článok 8 bis
Zločin agresie**

1. Na účely tohto štatútu „zločin agresie“ znamená plánovanie, prípravu, podnecovanie alebo spáchanie aktu agresie, ktorý svojou povahou, závažnosťou alebo rozsahom predstavuje zjavné porušenie Charty Organizácie Spojených národov, ktorého sa dopustí osoba v pozícii umožňujúcej účinne kontrolovať alebo riadiť politické alebo vojenské aktivity štátu.
 2. Na účely odseku 1, „akt agresie“ znamená použitie ozbrojenej sily štátom proti suverenite, územnej celistvosti alebo politickej nezávislosti iného štátu, alebo iným spôsobom, nezlučiteľným s Chartou Organizácie Spojených národov. Akékoľvek z nižšie uvedených konaní sa bez ohľadu na vyhlásenie vojny považuje za akt agresie v súlade s rezolúciou Valného zhromaždenia OSN č. 3314 (XXIX) zo 14. decembra 1974:
 - a) vpád alebo útok ozbrojených síl štátu na územie iného štátu alebo akákoľvek vojenská okupácia, hoci aj dočasná, ktorá je dôsledkom vpádu alebo útoku, alebo akékoľvek pripojenie územia iného štátu alebo jeho časti použitím sily;
 - b) bombardovanie územia štátu ozbrojenými silami iného štátu alebo použitie akýchkoľvek zbraní štátom proti územiu iného štátu;
 - c) blokáda prístavov alebo pobrežia štátu ozbrojenými silami iného štátu;
 - d) útok ozbrojených síl štátu na pozemné, námorné alebo letecké sily, alebo loďstvo a letectvo iného štátu;
 - e) použitie ozbrojených síl jedného štátu, ktoré sú na území iného štátu so súhlasom prijímajúceho štátu, v rozpore s podmienkami obsiahnutými v dohode alebo akékoľvek predĺženie ich prítomnosti na takomto území po skončení platnosti dohody;
 - f) konanie štátu, ktorým umožňuje druhému štátu aby využíval územie, ktoré mu poskytol k dispozícii, na páchanie aktu agresie proti tretiemu štátu;
 - g) vyslanie ozbrojených bánd, skupín, neregulárneho vojska alebo žoldnierov, štátom alebo v jeho mene, ktoré sa použitím ozbrojenej sily proti inému štátu dopúšťajú alebo podstatným spôsobom zapájajú do činnosti takej závažnosti, ako sú vyššie vymenované konania.“.
3. Za článok 15 Štatútu sa vkladá nasledujúci text:

„Článok 15 bis

Výkon jurisdikcie nad zločinom agresie (Predloženie štátom, proprio motu)

1. Súd môže vykonávať jurisdikciu nad zločinom agresie v súlade s článkom 13 písm. a) a c) za podmienok ustanovených týmto článkom.
2. Súd môže vykonávať jurisdikciu len vo vzťahu k zločinom agresie spáchaným po uplynutí jedného roka po ratifikácii alebo prijatí zmien a doplnení tridsiatimi zmluvnými stranami.
3. Súd vykoná jurisdikciu nad zločinom agresie v súlade s týmto článkom za podmienky, že tak bude rozhodnuté po 1. januári 2017 takou istou väčšinou zmluvných strán, aká je potrebná na prijatie zmeny a doplnenia štatútu.
4. Súd môže v súlade s článkom 12 vykonávať jurisdikciu nad zločinom agresie, ktorý vyplýva z aktu agresie spáchaného zmluvnou stranou, ibaže by zmluvná strana vopred vyhlásila, že takúto jurisdikciu neprijíma podaním vyhlásenia tajomníkovi. Takéto vyhlásenie možno kedykoľvek odvolať a zmluvná strana ho zväzi v lehote troch rokov.

5. Vo vzťahu k štátu, ktorý nie je zmluvnou stranou tohto štatútu, Súd nevykonáva jurisdikciu nad zločinom agresie, ak ho spáchali štátni príslušníci tohto štátu alebo ak bol spáchaný na jeho území.
 6. Ak prokurátor dospeje k záveru, že existuje primeraný základ na pokračovanie vo vyšetrovaní vo vzťahu k zločinu agresie, najskôr sa presvedčí, či Bezpečnostná rada určila, že sa dotknutý štát dopustil aktu agresie. Prokurátor oznámi generálnemu tajomníkovi OSN situáciu pred súdom, vrátane všetkých relevantných informácií a dokumentov.
 7. Ak Bezpečnostná rada urobila takéto určenie, môže prokurátor pokračovať vo vyšetrovaní vo vzťahu k zločinu agresie.
 8. Pokiaľ v lehote šiestich mesiacov od dátumu oznámenia nebolo takéto určenie urobené, prokurátor môže pokračovať vo vyšetrovaní vo vzťahu k zločinu agresie za podmienky, že odbor prípravného konania schváli začatie vyšetrovania vo vzťahu k zločinu agresie v súlade s postupom podľa článku 15, a ak Bezpečnostná rada nerozhodla inak v súlade s článkom 16.
 9. Určenie o akte agresie orgánom mimo súdu nemá vplyv na vlastné zistenia súdu podľa tohto štatútu.
 10. Tento článok nemá vplyv na ustanovenia týkajúce sa výkonu jurisdikcie vo vzťahu k iným trestným činom uvedeným v článku 5.“.
4. Za článok 15 bis Štatútu sa vkladá nasledujúci text:

„Článok 15 ter

Výkon jurisdikcie nad zločinom agresie (Predloženie Bezpečnostnou radou)

1. Súd môže vykonávať jurisdikciu nad zločinom agresie v súlade s článkom 13 písm. b) za podmienok ustanovených týmto článkom.
 2. Súd môže vykonávať jurisdikciu len vo vzťahu k zločinom agresie spáchaným po uplynutí jedného roka po ratifikácii alebo prijatí zmien a doplnení tridsiatimi zmluvnými stranami.
 3. Súd vykoná jurisdikciu nad zločinom agresie v súlade s týmto článkom za podmienky, že tak bude rozhodnuté po 1. januári 2017 takou istou väčšinou zmluvných strán, aká je potrebná na prijatie zmeny a doplnenia štatútu.
 4. Určenie o akte agresie orgánom mimo súdu nemá vplyv na vlastné zistenia súdu podľa tohto štatútu.
 5. Tento článok nemá vplyv na ustanovenia týkajúce sa výkonu jurisdikcie vo vzťahu k iným trestným činom uvedeným v článku 5.“.
5. Za článok 25 ods. 3 Štatútu sa vkladá nasledujúci text:

„3 bis. Vo vzťahu k zločinu agresie sa ustanovenia tohto článku použijú len na osoby v pozícii umožňujúcej účinne kontrolovať alebo riadiť politické alebo vojenské aktivity štátu.“.

6. Prvá veta článku 9 ods. 1 Štatútu sa nahrádza nasledujúcou vetou:

„1. Skutkové podstaty trestných činov pomáhajú súdu pri interpretácii a uplatňovaní článkov 6, 7, 8 a 8 bis.“.

7. Úvodná veta článku 20 ods. 3 štatútu sa nahrádza nasledujúcim odsekom; ostatná časť odseku zostáva nezmenená:

„3. Žiadnu osobu, ktorú súdil iný súd za správanie tiež zakázané v článkoch 6, 7, 8 alebo 8 bis, nebude za to isté správanie súdiť Súd, s výnimkou keď konanie na inom súde“.

K oznámeniu č. 139/2014 Z. z.

**AMENDMENTS TO THE ROME STATUTE OF THE INTERNATIONAL
CRIMINAL COURT ON THE CRIME OF AGGRESSION**

1. Article 5, paragraph 2, of the Statute is deleted.

2. The following text is inserted after article 8 of the Statute:

**Article 8 bis
Crime of aggression**

1. For the purpose of this Statute, "crime of aggression" means the planning, preparation, initiation or execution, by a person in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State, of an act of aggression which, by its character, gravity and scale, constitutes a manifest violation of the Charter of the United Nations.

2. For the purpose of paragraph 1, "act of aggression" means the use of armed force by a State against the sovereignty, territorial integrity or political independence of another State, or in any other manner inconsistent with the Charter of the United Nations. Any of the following acts, regardless of a declaration of war, shall, in accordance with United Nations General Assembly resolution 3314 (XXIX) of 14 December 1974, qualify as an act of aggression:

- (a) The invasion or attack by the armed forces of a State of the territory of another State, or any military occupation, however temporary, resulting from such invasion or attack, or any annexation by the use of force of the territory of another State or part thereof;
- (b) Bombardment by the armed forces of a State against the territory of another State or the use of any weapons by a State against the territory of another State;
- (c) The blockade of the ports or coasts of a State by the armed forces of another State;
- (d) An attack by the armed forces of a State on the land, sea or air forces, or marine and air fleets of another State;
- (e) The use of armed forces of one State which are within the territory of another State with the agreement of the receiving State, in contravention of the conditions provided for in the agreement or any extension of their presence in such territory beyond the termination of the agreement;
- (f) The action of a State in allowing its territory, which it has placed at the disposal of another State, to be used by that other State for perpetrating an act of aggression against a third State;

(g) The sending by or on behalf of a State of armed bands, groups, irregulars or mercenaries, which carry out acts of armed force against another State of such gravity as to amount to the acts listed above, or its substantial involvement therein.

3. The following text is inserted after article 15 of the Statute:

Article 15 bis**Exercise of jurisdiction
over the crime of aggression
(State referral, *proprio motu*)**

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraphs (a) and (c), subject to the provisions of this article.

2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.

3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.

4. The Court may, in accordance with article 12, exercise jurisdiction over a crime of aggression, arising from an act of aggression committed by a State Party, unless that State Party has previously declared that it does not accept such jurisdiction by lodging a declaration with the Registrar. The withdrawal of such a declaration may be effected at any time and shall be considered by the State Party within three years.

5. In respect of a State that is not a party to this Statute, the Court shall not exercise its jurisdiction over the crime of aggression when committed by that State's nationals or on its territory.

6. Where the Prosecutor concludes that there is a reasonable basis to proceed with an investigation in respect of a crime of aggression, he or she shall first ascertain whether the Security Council has made a determination of an act of aggression committed by the State concerned. The Prosecutor shall notify the Secretary-General of the United Nations of the situation before the Court, including any relevant information and documents.

7. Where the Security Council has made such a determination, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression.

8. Where no such determination is made within six months after the date of notification, the Prosecutor may proceed with the investigation in respect of a crime of aggression, provided that the Pre-Trial Division has authorized the commencement of the investigation in respect of a crime of aggression in accordance with the procedure contained in article 15, and the Security Council has not decided otherwise in accordance with article 16.

9. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.

10. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

4. The following text is inserted after article 15 bis of the Statute:

Article 15 ter
Exercise of jurisdiction
over the crime of aggression
(Security Council referral)

1. The Court may exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with article 13, paragraph (b), subject to the provisions of this article.

2. The Court may exercise jurisdiction only with respect to crimes of aggression committed one year after the ratification or acceptance of the amendments by thirty States Parties.

3. The Court shall exercise jurisdiction over the crime of aggression in accordance with this article, subject to a decision to be taken after 1 January 2017 by the same majority of States Parties as is required for the adoption of an amendment to the Statute.

4. A determination of an act of aggression by an organ outside the Court shall be without prejudice to the Court's own findings under this Statute.

5. This article is without prejudice to the provisions relating to the exercise of jurisdiction with respect to other crimes referred to in article 5.

5. The following text is inserted after article 25, paragraph 3, of the Statute:

3 bis. In respect of the crime of aggression, the provisions of this article shall apply only to persons in a position effectively to exercise control over or to direct the political or military action of a State.

6. The first sentence of article 9, paragraph 1, of the Statute is replaced by the following sentence:

1. Elements of Crimes shall assist the Court in the interpretation and application of articles 6, 7, 8 and 8 bis.

7. The chapeau of article 20, paragraph 3, of the Statute is replaced by the following paragraph; the rest of the paragraph remains unchanged:

3. No person who has been tried by another court for conduct also proscribed under article 6, 7, 8 or 8 bis shall be tried by the Court with respect to the same conduct unless the proceedings in the other court.

